

غزلیات (بلسانهای فارسی و ترکی)

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

غزلیات - اثر حضرت عبدالبهاء - مائده آسمانی، جلد ۹، ص ۷۴

از لسان مبارک جاری شده قوله الاحلی:

زلف دلبر دامدر خال سیاهی دانه در

مرغ دل هر تارنه آرامی یوق دیوانه در

خوشه چین خود پرست اسرار لیلی آکلامز

راز عشقه آشنا مجنون در پروانه در

بو گو گل معمور ایدی آباد ایدن لطف خدا

لیک عشق آباد اولنجه سر تا سر ویرانه در

نوحه و ندبه دیمه آه و فغان زارمی

عاشقانه نغمه در آهنگی خوش مستانه در

بستر راحت آر ارقور قار هر روبه صفت

کربلای عشقه قوشمق جنبشم شیرانه در

ORIGINAL

عشق قربانگاهیدر اهل وفانگ مقصدی
جسم و جانی صاقلیان بیوپاه در بیگانه در
یوق بنم خوف و رجا جانی دریغ ایتم سگا
دلبرا سالار عشقگ حمله سی مردانه در
زرگس شهلائی چشمک ناتوان یانقین ایکن
هپ نظرگاه نگه خونخوار آلائی مژگانه در زلف
پچاپیچ دلبر مسک عنبر درولی
جان یورک لقمه و طعمه بویله بر ثعبانه در
تیغ ابرویه فتیل بو زخمه مرهم در محال
در دمندم فکر و ذکرم بسبتون درمانه در
ملک عشق سالاریم خیل و حشم عشاقدر
مست و مخمورم ندیم ساغر و پیانه در
ملک هستی بسبتون هشیارلر مست و خراب
جام عشقه سرخوشم قلعه بکامیخانه در
کشف اسرار حقایق ایستینلر بیلسه لر
بوفلا کتگاه عرفان نجر نه نمخانه در
نائره عشق خدا در شاه مظلومان حسین
یورگی یا نغین یوزی خونین گوزی جانانه در

جسم پاک نازنینک شرحه شرحه ایتدیلر
حنجری مقطوع خنجر نیشتر شریانه در
قوشدی صحرای بلایه عشق حق سایق اوگا
هپ نظرگاه نگاهى بسیتون میدانه در
جاننى جاناننه قربان ایدوب بودر وفا
تیغ عشقک جوهرى خونخوار خونریزانه در
آشیانک گه عراق و گه رومیلی گه قلاع
سیر اهل عشق آنجق عگه دن فیزانه در
(عبدالبهاء عباس)